

lys&liv

Informasjonblad for Menighetsfakultetet

nr 5 november
2006 72. årgang

: JAN SCHUMACHER: EN MER FLEKSIBEL HØYMESSELITURGI s 10-11

: BÅRD EIRIK HALLESBY NORHEIM: Å UTVIKLE EN TRO SOM VARER s 14-15

www.mf.no

Samlet 200 ungdomsledere fra hele landet, i regi av Ungd

MF arena for vikt

TEKST: TERJE HEGERTUN FOTO: MARIANNE TORP

Omlag 200 tilreisende ungdomsledere deltok på den store UKT-konferansen som MF arrangerte i slutten av september. Hovedforeleser var Pete Ward fra King's College i London.

– Hovedhensikten med konferansen har vært å stimulere kristne ungdomsledere til å reflektere over hva det vil si å være en kristen kirke midt i vår kulturelle virkelighet, sier lederne for konferansen, Morten Holmqvist og Astrid Sandsmark.

– Vi ville gi noe til både hode og hjerte. Derfor la vi opp til åpne forelesninger om aktuelle temaer, samtidig som vi hadde praktiskrettede verksteder og mange samlinger i et ominnredet kapell. Ikke minst syns vi vårt fokus på ungdomsdiakoni fungerte bra. Og vi håper at en slik konferanse skal gjøre oss alle mer bevisste i møte med praksisfeltet, og at vi har et helhetlig perspektiv på det vi gjør. Konferansen betydde mye for våre studenter som alle gjorde en kjempejobb, og vi hadde god støtte fra hele MF-staben. Vårt mål er å kunne arrangere en slik konferanse annethvert år, sier initiativtakerne.

Kirken og kulturen

Pete Ward fra Kings College i London foreleste om hvilke spesielle utfordringer kirker står overfor i møte med en moderne konsumkultur, og hva det er som kjennetegner en globalisert lovsangskultur. I en samtale med Lys&Liv sier han at han håper at det blir etablert et ytterligere samarbeid mellom MF og KC, både i form av studentutvekslinger på alle nivåer, men også ved at man kan arrangere konferanser der nettopp ungdomsteologi og utdanning står i fokus. Også KC er et ekumenisk fakultet som legger vekt på å hjelpe kirkene til å finne gode svar i deres bestrebelser etter å formidle det kristne budskapet på en relevant og troverdig måte.

– Den flytende, globale kulturen må finne en fleksibel kirke som kjennetegnes av dens evne til å gjøre Kristus kjent. På nye steder, på nye måter, på nye arenaer.

Pete Ward var hovedforedragsholder på UKT-konferansen. Han er tilknyttet King's College i London hvor han forsker i populærteologi og kultur. Han har bl.a. skrevet bøkene Liquid Church og Selling Worship. Disse to temaene var også utgangspunktet for undervisningen.

Kultur og Tro (UKT):

UKT-konferanse

*Solveig Johannessen delte ut
deilig frukt i pausene.*

Svarpanelet torsdag formiddag bestod av Randi Rausdøl, Andreas Hegertun og Tron Fagermoen.

*Fredag var temaet
«Media og kultur»
og ungdomspastor
i Filadelfia, Oslo,
Christoffer
Svartdahl, ga en
innføring i
lovsang som
kulturform og
ledet forsamlingen
i bønn og
tilbedelse.*

Forsidebildene:

Det store bildet:
Tre kull UKT-studenter var
vertskap ved konferansen.
Først fra venstre: Elisabeth
Aadland, Elin Haugland, Maja
Leonora Skaltevold, Camilla Yoo
Juell og Elin Rasmussen.
I midten fra venstre: Eivind
Nilsen, Katrine Holberg, Jane
Christin Dahl, Camilla
Angelskår, Sarah Johanne
Olsson, Gunhild Karlsen,
Torunn Karlsen, Solveig
Johannessen, Ashild Hellesli
og Katrine Kjeld.
Bak fra venstre: Ingrid Straume,
Ingevid Tunde, Kristian Vatne,
Arild Tjerve, Ellen Marie
Skillingstad, Jan Einar Hals,
Monica Aa Sørnes, Eivind
Spilling, Leiv Magnus Aambo og
Olaf Pederstad.
Bildet under til venstre:
UKT-lederne Morten Holmqvist
og Astrid Sandmark i samtale
med Pete Ward. Bildet til høyre:
kapellet var omme i øret og ble
brukt til kontinuerlig bønnerekt
under hele UKT-uka.

Verksteder

■ UKT-konferansen vartet opp
med en rekke viktige verksteder:
Nye uttrykksformer for lovsang
v/ Timo Sillankorva og Mikael
Berg (bildet over) og dans v/
Solveig Tveitereid (bildet under).
Det var også verksted i drama,
fortellerkunst v/ Hege Holm-
qvist, Anime og Manga v/ Morten
Holmqvist, Sakramental for-
ankring i ungdomsarbeid v/
Trond Skard Dokka og misjonalt
ungdomsarbeid v/ Maria Bjørdal
og Knut Tveitereid, Kirkens rolle
i møte med ungdom i krise v/
Astrid Sandmark og Anne
Solhaug, Pluss flere andre.

lys&liv

Utgiver:

Det teologiske Menighetsfakultet

Redaksjon:

Vidar L. Haanes (ansv. red.), Terje

Hegertun (red.), Marianne Torp

(red.sekr.), Kristin Norseth.

Mailadresse:

lysogliv@mf.no

Lys og Liv er informasjonsbladet til Det teologiske Menighetsfakultet. Med sine 23.000 abonnenter er det et av de største innen kristen presse i Norge. Alle nåværende og tidligere studenter, ledere og medlemmer i foreninger, ledere i samtlige menighetsråd og alle navngitte bidragsytere får bladet gratis tilsendt. Kristne organisasjoner og venner og familier av studenter og ansatte er blant abonnentene. Ved kildeangivelse kan artikler fra Lys og Liv fritt gjengis.

Gaver til MF gir skattefritak:

Gaver kommer under regelen for tilskudd til vitenskapelig forskning.

Dette er i tillegg til eventuelle gaver til frivillige organisasjoner. Inntil kr. 10.000 eller maks 10% av inntekten kan trekkes fra. (jfr. Skattelovens §6-42). MF må ha giverens fødselsnummer hvis beløpet skal innrapporteres til skattemyndighetene.

MF tilbyr følgende grader:

- Bachelor i teologi
- Bachelor i Ungdom, kultur og tro
- Bachelor i KRL (innenfor fagområdene Kultur- og samfunnsfag)
- Disiplinbasert Mastergrad i kristen domskunnskap
- Erfaringsbasert master i kristen domskunnskap, studieretning KRL fagdidaktikk (deltid)
- Master i teologi
- Master of Philosophy in Theology
- Mastergrad i kirkelig undervisning (kateket)
- Master i diakoni
- Cand. theol. (prestestudiet)
- Ph.d. innenfor fagområdene kristendoms-kunnskap og teologi

Deltidsstudier i KRL på bachelor og mastergradsnivå tilbys ulike steder i Norge, bl.a. som videreutdanningstilbud for lærere.

Besøksadresse:

Gydas vei 4, Oslo

Postadr.: Postboks 5144

Majorstuen, 0302 Oslo

E-post: post@mf.no

Tlf.: 22 59 05 00. Fax.: 22 59 05 05

Bankgiro: 3000 17 41841

MFs hjemmeside: www.mf.no

Fax til info. kontor: 22 59 05 01

Grafisk produksjon:

Koinos, Skårer

Trykk:

Østfold Trykkeri, Askim

Opplag dette nr: 24.000

Stat-kirke

MF er en av mange høringsinstanser til Gjønnes-utvalgets utredning om Staten og Den norske kirke. Vi hadde nok ønsket at utvalgets forslag hadde vært klarere forankret i en mer helhetlig refleksjon omkring statens religionspolitikk, som ikke kun bør bygge på forholdet til Den norske kirke, men på en prinsipiell tenkning om statens rolle i forhold til tros- og livssynssamfunn generelt. Statens religionspolitikk må være forankret i tros- og livssynsfrihet som en grunnleggende menneskelig rettighet. Samtidig har Den norske kirke en spesiell posisjon som tradisjonsbærer i vårt samfunn, og omfatter størstedelen av befolkningen. Dersom Den norske kirke i fremtiden skal gis en formell sær-

«Både hensynet til minoritetene og til Den norske kirke taler derfor for en avvikling av den nåværende statskirkeordningen»

stilling, må dette uansett ikke føre til at andre tros- og livssynssamfunn eller deres medlemmer får sine rettigheter innskrenket på noen måte. Det er nødvendig å tenke gjennom de muligheter som ligger i å misbruke en slik ordning fra statens side, i retning av å bruke økonomiske sanksjonsmuligheter som styringsredskap.

Statskirkesystemet er problematisk i forhold til prinsippet om tros- og livssynsfrihet. Statskirkeordningen kan på den ene side oppfattes som et uttrykk for ett trossamfunns og noen borgeres privilegerte stilling i forhold til andre. Man bør lytte nøye til livssynsminoritetenes beretninger om å føle seg diskriminert som en konsekvens av statskirkeordningen. På den annen side tar ikke statskirkeordningen heller godt nok vare på Den norske kirkes egen religionsfrihet. Viktige avgjørelser for kirken tas nå av valgte politiske organer, som ikke er valgt for å styre kirken, og Den norske kirkes organer har ennå ikke fått det avgjørende ord i utvelgelsen av biskoper og proster. Både hensynet til minoritetene og til Den norske kirke taler derfor for en avvikling av den nåværende statskirkeordningen.

Statskirkespørsmålet er ikke bare et spørsmål om Den norske kirkes rolle i samfunnet, men også om å finne en kirkeordning som best stemmer overens med en teologisk forståelse av kirken. Etter evangelisk-luthersk forståelse finnes det ikke én riktig

kirkeordning, samtidig som enhver kirkeordning må vurderes kritisk ut fra kirkens egenart og oppdrag. Ifølge kirkens bekjennelse er kirken «forsamlingen av de hellige, der evangeliet blir lært rent og sakramentene forvaltet rett» (CA VII). Det betyr at kirken er et fellesskap av dømte mennesker, forankret i samlingen om ord og sakrament. Når Den norske kirke beskrives som en folkekirke, er dette dels å forstå som en beskrivelse av et stort flertall av befolkningen tilhører denne kirken, dels som uttrykk for et ideal om at kirken skal bety mest mulig for bredest mulig lag av folket, samt at flest mulig skal kunne føle seg hjemme i kirken. Men verken som beskrivelse eller ideal må folkekirkebegrepet forstås i retning av et sammenfall mellom folk og kirke. Som sådan er kirken, også folkekirken, et særegent fellesskap som ikke går opp i det allmenne fellesskap av mennesker i samfunnet.

Etter evangelisk-luthersk kirkeforståelse er den lokale menighet den grunnleggende enhet i kirken. I vår nåværende kirkeordning kommer dette teologiske poeng til uttrykk i soknenes selvstendige stilling i kirkeordningen. Dette forhold må ikke svekkes i en fremtidig kirkeordning, men tvert imot videreføres og styrkes. Avviklingen av Kongens kirkestyre må derfor ikke innebære at et kirkestyre på nasjonalt nivå overtar alle Kongens funksjoner. Forholdet mellom lokalt og sentralt nivå må reguleres på en måte som sikrer lokalkirkens selvstendighet, og der det settes klare grenser for det sentrale nivåets myndighet i forhold til det lokale. Med utgangspunkt i en kirkeforståelse der den lokale menighet oppfattes som den grunnleggende størrelse, må den kirkelige organisasjon på regionalt og sentralt nivå forstås som organer som handler på lokalmenighetenes vegne og på lokalmenighetenes oppdrag. Den grunnleggende styringsrett i kirken må dermed være forankret i menighetene.

Vidar L.
Haanes
rektor

Dagen i dag...

En ny dag. Du har stått opp. Kanskje for en stund siden, kanskje nettopp. Hvordan har dagen vært så langt? Har du rukket å kjenne etter? Kanskje er du trøtt ennå. Kroppen er ikke helt i gang. Kanskje har du hatt en dårlig natt. Er fortsatt sliten. Kanskje har du en uro inni deg. Gruer for noe. Eller du er glad, og kjenner det er godt å leve...

Har du lest forsidene på dagens aviser? Overskrifter som vitner om gårdsdagens valg. Valg tatt av mennesker som deg og meg. Som mer eller mindre bevisst lever livene sine i en verden av muligheter og begrensninger.

«Vi mennesker er sårbare. Vi er laget mer av glass enn av stein,» sa filosofen Henrik Syse i et intervju med Aftenposten. Sårbare. Laget

*Vi mennesker er sårbare.
Vi er laget mer av glass
enn av stein»*

mer av glass enn av stein. Det finnes mye knust glass rundt oss. Kanskje har vi riper og sprekker selv også om vi ser nøye nok etter. Små og store hendelser berører menneskers liv. Vi berører hverandres liv.

Paulus skriver i sitt første brev til Timoteus, kapittel 2, vers 1-7:

«Jeg formaner dere framfor alt til å bære fram bønn og påkallelse, forbønn og takk for alle mennesker. Be for konger og alle i ledende stillinger, så vi kan leve et stille og fredelig liv med guds frykt og verdighet i alt. Dette er godt og noe Gud, vår frelser, gleder seg over, han som vil at alle mennesker skal bli frelst og lære sannheten å kjenne. For Gud er én og én mellommann er det mellom Gud og mennesker, mennesket Kristus Jesus, han som ga seg selv som løsepenge for alle. Slik var vitnesbyrdet da tiden var inne, og for det er jeg innsatt som herold og apostel. Jeg sier sannheten, jeg lyver ikke. Jeg er lærer for folkeslagene i tro og sannhet.»

Paulus oppmuntrer oss sterkt til å be. Ikke bare for oss selv, men for alle mennesker.

Særlig nevner han konger og alle i ledende stillinger. Mennesker som ofte er i medienes rampelys. Det er innlysende at deres valg kan få store konsekvenser for mange. Like fullt vet vi at tilsynelatende små hendelser kan snu opp ned på hverdagen vår. Et oppmuntrende ord. Et bekræftende blick. Et menneske som viser at han bryr seg om deg. Paulus sin oppmuntring om å takke for alle mennesker hjelper oss til å se hverandre med Guds øyne, han som vil at alle mennesker skal bli frelst og lære sannheten å kjenne.

Dagen i dag skaper morgendagens avisoverskrifter. Du kan utgjøre en forskjell der du er. Så la oss be med den gamle Origenes:

«Herre Jesus, legg dine hender på øynene våre, slik at vi blir oppmerksomme, ikke bare på det vi ser, men også på den virkeligheten som ikke synes; slik at blikket vårt ikke stanser ved alt som skjer omkring oss, men også kan vende seg mot den store, kommende virkelighet, - det som venter foran oss; slik at vårt hjertes øye kan avspeile Gud.» AMEN.

Ann-Kristin Fauske er prosjektleder og høyskolelærer, tilknyttet UKT-programmet ved MF.

Fagkritisk dag

Studentene tar opp viktige tema og hadde blant annet invitert Knut Grønvik og Anne May Stavenes, som snakket om henholdsvis «Forholdet mellom bønn og arbeid i prestens liv» og «Presten som leder». Responsinnleggene var ved Harald Hegstad, Terje Hegertun, Gunnar Heiene og Helene Lund.

Teologistudent Bent Erik Arnesen (til venstre) ledet det hele, her sammen med fra venstre rektor Vidar L. Haanes, misjonsprest Knut Grønvik, sogneprest Anne May Stavenes og stipendiat Terje Hegertun.

Etterutdanningskurs

MF arrangerer 6 etterutdanningsdager for forskjellige kommuner i Folle i forbindelse med læreplan i KRL og Kunnskapsløftet i høst. Denne gangen var det lærere fra forskjellige ungdomsskoler i Folle som deltok. Forelesere var (stående bak fra venstre) Sverre Dag Mogstad, Heid Leganger-Krogstad og Ann Midttun, her sammen med noen av kursdeltagerne. Fra venstre Mette Wold Johansen fra Bakkelokka ungdomsskole Nesodden, Renate Dancke Hellerasten og Hilde Skjeggstad fra Oppegård skole og Christine Johansen fra Dyrløkkeasen vg. skole, Frogn.

Kristne araberes situasjon

Prof. dr. Justus Reid Weiner besøkte MF i høst. Tema for forelesningene var de kristne arabernes situasjon i de palestinske områdene i dag og deres menneskerettigheter, samt situasjon før, under og etter Libanonkrigen. Prof. dr. Justus Reid Weiner er advokat i internasjonal lov og rett, og han er professor i menneskerettigheter. Tidligere har han vært senioradvokat ved The Justice Ministry i Israel. Nå utfører han forskjellige prosjekt-arbeid ved Jerusalem Center for Public Affairs og er dessuten foreleser ved Hebrew University i Jerusalem. Hans bok om dette emnet, «Menneskerettighetsbrudd mot palestinske kristne» er nettopp kommet ut på norsk. Her er Weiner i samtale med Andreas Magnus.

International Coffee Hour

Annenhver onsdag møtes utenlandske og norske studenter til sosialt samvær over en kopp kaffe/te

Naturvitenskap og filosofi

Paul A. Nelson, PhD foreleste over tema: Does Biology Point to Intelligent Design? Nelson er Fellow ved The International Society for Complexity, Information, and Design (ISCID). Han er en av drivkreftene bak «Intelligent Design»(ID)-bevegelsen i USA. Intelligent Design-bevegelsen hevder at for å forklare livet er det nødvendig å anta at en intelligent designer har grepet inn. Pastandene er: Liv kan ikke bli til av seg selv fra uorganiske molekyler, og nye kompliserte organer og organismer kan ikke oppstå utelukkende ved naturlover og tilfeldighet. ID-bevegelsen mener at dette kan dokumenteres. Her er Nelson (t.h.) i samtale med Atle Søvik.

Flyvende egg

Miljøtimens utfordring var denne gang å slippe ned et egg uten at det gikk i stykker. Gruppene laget små luftskip hvor noen greidde seg bedre enn andre. Her er Bjørnar Tho i ferd med å prøve sin gruppes produkt.

I en annen Miljøtime var det loddssalg til inntekt for Kirkens Nødhjelp. Her er Robert Knudsen godt i gang med loddssalget ved bordet hvor Jan Erik Westen (t.v.) og Hans Christian Leite sitter.

MF rock

Glimt fra en annen miljøtime hvor det var MF-Rock. Bak fra venstre: Ragnar Hop, Håkon Møller og Åsmund Knutson. Foran fra venstre Sindre Hundsbedt og Anders Møller Stray.

Aalenseminaret

Under Aalenseminaret var de seks barna samlet. Fra venstre Gunnar Aalen, Torborg Aalen Leenderts, Odd Aalen, Liv Aalen, Leif Helge Aalen og Marit Aalen.

Ny kunst i kapellet

Grete Refsum har lånt ut kunst til MFs kapell. Hun er skulptør og designforsker og arbeider med utvikling av ny kirkelig kunst. Over alteret i kapellet henger verket «Fadervår» som ble til ut fra et ønske om å bidra til å forene motsetningene innen kristenheten. Bonnen er skrevet i et raster av ståltråd og glass i gamle, poetiske språkformer kunstneren lærte som barn, og som brukes i romersk-katolsk sammenheng.

Jane Christin Siewartz Dahl (20) med sterk livshistorie ut Hold alltid det de

Under den siste dagen av UKT-konferansen formidlet Jane Christin Siewartz Dahl en sterk livsfortelling om hvordan det er å være barn i en familie der noen av hennes nærmeste er rammet av en psykisk lidelse.

Temaet for dagen var ungdomsdiakoni. Den ble innledet av Jane Christin Siewartz (20) sin sterke historie. Selv er hun student på UKT-linja ved MF. Det er vanskelig å si i hvilken grad det fullsatte auditorium i på MF var forberedt på hva de skulle få høre. Stille, men frimodig, står hun fram og forteller: – Jeg har en pappa som er manisk depressiv.

Gjennom 50 minutter fikk de så høre den ærlige og tragiske, men samtidig viktige, historien om en families brutale møte med psykiske lidelser og et haltende hjelpeapparat, spesielt innenfor psykiatrien.

– 90 000 barn og unge i Norge har foreldre som har psykiske problemer og bare anslagsvis 1000 av dem får hjelp.

Angst

– Jeg var 8 år da pappa ble syk. Inntil da hadde jeg hatt verdens snilleste og beste pappa. Alt var fint helt til jeg en dag kom hjem fra skolen og fant ham sittende på kjøkkengulvet, gråtende mens mamma holdt rundt ham. Jeg skjønte ikke så mye da, men da pappa hadde grått i tre dager i strekk, var han forandret for alltid. Sykdommen tok pappaen min fra meg. Vi lo aldri sammen lenger, vi lekte ikke sammen mer, alt ble forandret. Det verste var sinneutbruddene. Han kunne eksplodere over bagateller, og gjøre oss livredde. Et ekstremt sinne kom til overflaten, og redselen for slike utbrudd var enorm. Det dominerte livene våre. Vi listet oss rundt og krympet oss sammen.

Dette ble starten på mange år med angst og bekymring som aldri slapp taket på familien. Og det skulle bli verre.

– Det var tungt å «miste» pappa. Etter hvert forsto vi hva som var bakgrunnen for pappas sykdom. Da pappa forsvant, skjønte jeg etter hvert at jeg aldri ville få ham tilbake. Samtidig forsøkte jeg å huske hvordan han var før han ble syk.

UKT-student Jane Christin stod fram i konferansen og fortalte sin livshistorie.

Beskytterrollen

– Min måte å bearbeide pappas sykdom på, var at jeg tok på meg en beskytterrolle ovenfor søsknene mine. Dette var naturlig siden jeg var eldst blant søsknene mine, men jeg var livredd selv. Og redselen ble bare verre og verre da vi etter hvert fant ut at pappa flere ganger prøvde å ta livet sitt. Grusomt var det for eksempel å finne pappas avskjedsbrev, eller da mamma fant ut at han samlet på piller til en eventuell overdose. Selvmord ble for oss et evig spøkelse.

– Det mest slitsomme med psykisk syke, er det uforutsigbare; man vet aldri hva som kan komme til å skje.

Så forteller Jane Christin om et helsevesen med døve ører og svikefull tunge. Det verste sviket kom fra norsk psykiatri.

Et helsevesen som sviktet

– Vi i familien har etter hvert fått merke den psykiske lidelsen på kroppen. Jeg selv og mine søsken har lidd av depresjoner og selvsykdom. Psykisk sykdom skader alltid de pårørende og alle rundt også. Dette prøvde vi å si fra om til helsevesenet, men de hørte bare på pappa. Jeg fikk følelsen av at de egentlig ikke brydde seg. Vi fikk aldri si noe. Norsk psykiatri er tragisk og jeg hevder at den sviktet oss som familie.

UKT-konferansen e lover!

Men Jane Christin snakket også om lærere som virkelig brydde seg og om en fin dialog mellom skole og hjem. – Tenk om alle var som lærerne mine! Jeg kan ikke få rost dem nok.

Hør på barna!

– Det viktigste jeg kan si til dere ungdomsledere i dag er; hør på barna! Hvis du vet om en lignende situasjon, hør ikke bare hvordan det går med foreldrene hjemme, men hør hvordan det går med barna selv. Les signaler! Og husk: Lov aldri å stille opp hvis du ikke kan. Dette kommer fra bunnen av mitt hjerte. La det aldri bli med loftene! Hold alltid det som dere lover! Skaff dere kunnskap. Lær å forstå! Så UKT-konferansens yngste, men tøffeste foreleser.

Fellesskapets smerteterskel

TEKST: NIKOLAI WOLD HEGERTUN

– Hvor går grensen for hva et kristent fellesskap kan romme av smerte? spurte kappelan i Mortensrud kirke, Espen Hasle i sitt innlegg lørdag formiddag under UKT-konferansen. – Den perfekte menighet finnes ikke. En kirke kan ikke romme alt, men det som fungerer best hos oss er følgende fire punkter:

Fellesskapet

– Omsorgen fra lederne er viktig, men omsorgen mellom ungdommene er også svært viktig. Her finns det også et dilemma, sier Espen.

– Omsorgen mellom ungdommene må tidvis begrenses fordi de unge skal ikke bære for mye av hverandre på sine skuldre. De har ekstrem omsorg for hverandre.

Forkynnelse

– Det å være ærlig med livet sitt i forkynnelsen er veldig viktig og å være raus med medlidelsen. Av og til er det lov å si at ting er meningsløst. Jesus hadde det også kjipt. Han er den eneste som har blitt forlatt av Gud. Men dette betyr ikke at vi legger lokk på alt det fantastiske Gud har gitt oss i Jesus.

Forbønn og stillhet

– Vi prater ikke bare, vi praktiserer også. Om så det er de mest banale ting de vil ha forbønn for, så ber vi om det. Jeg har bedt for et marsvin! Men gjennom dette får ungdommene tillit til oss slik at de kan komme med ting som virkelig er alvorlig.

Lovsanger

– Vi prøver å finne lovsanger med smak av jord. Det er lovsanger vi har droppet deler av, fordi vi ikke klarer å identifisere oss med det. Vi ønsker å gi rom for klagen, salmene er jo fulle av det.

Retning

Til slutt konkluderer Espen Hasle med at det finnes grenser for hva et kristent fellesskap kan tåle av smerte: – Men vi må la livets spenn få plass! Min drøm er at kirken kan romme alt fra jubel til klage, både jord og himmel, romslighet og tydelighet, og at vi lar Guds kraft få virke i blant oss.

13 essays om TRO

■ Kom Forlag har utgitt en bok som inneholder 13 essays om troens ulike sider, redigert av MF-professor Jan-Olav Henriksen. Boken er opptatt av troens plass og rolle som personlig livstolkning og som et sentralt element i menneskelig samhandling. Troen både samler og splitter samtidig som den er en mobiliserende kraft også for sosiale og politiske mål. Utgangspunktet for bokprosjektet har, i følge Henriksens eget forord, vært å kjenne troens betydning og troens «koder» dersom en skal forstå de historiske og kulturelle betingelser som gjelder for samfunnet vi lever i. De ulike bidragsyterne reflekterer over kristen tro, ikke bare fra et innefarperspektiv, men også i forhold til filosofi, arkitektur, psykologi og sosiologi, samt i forhold til media og men-

neskers konkrete livserfaringer. Boken er også opptatt av hvordan en dialogisk kristen tro på en konstruktiv måte kan møte andre former for tro.

De øvrige bidragsyterne er Gunnar Danbolt, Kristin Solli Schoien, Inger Furseth, Pål Ketil Botvar, Knut Lundby, Leif Gunnar Engedal, Gry Stålsett Folleso, Tore Frost, Bernt T. Oftestad, Jan-Olav Henriksen, Notto R. Thelle, Anne Hege Grung og Aril Edvardsen.

Blant temaer som tas opp er: Den kristne tro i bildets prisme: Tro, kjønn og livshistorie; Hva tror nordmenn på; Tro i det offentlige rom; Gudserfaring og identitetsdannelse; Hva tror tvileren på; Hvordan tro kan helbrede eller ødelegge; Hva er kristen tro i møte med annen tro; Troen, ordene og stillheten; Tro som flytter fjell.

Jan Schumacher skal jobbe på heltid med ny tekstbok:

Mer fleksibel høymesse

– Den nye liturgien for Den norske kirke utvikles i spenningen mellom det tradisjonelle og det nye. Mellom det universelle og det lokale.

Det sier forsteamanuensis Jan Schumacher som sitter i Nemnd for gudstjenesteliv (NFG). Fra 1. januar blir han av Kirkerådet kjøpt fri fra MF i et halvt år for å arbeide med ny tekstbok for Den norske kirke, som ledd i gudstjenestereformen.

Storre fleksibilitet

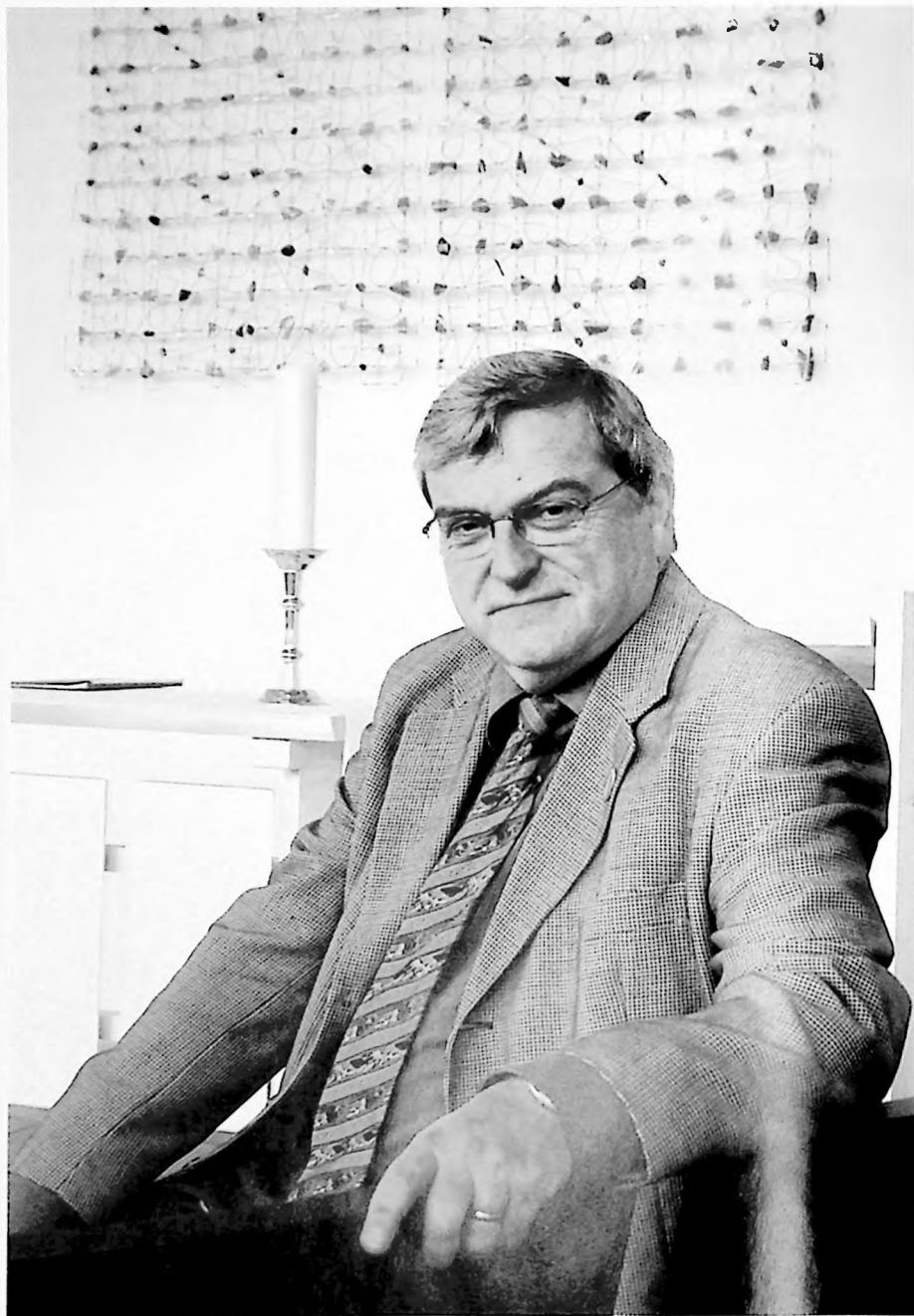
– Utgangspunktet for reformen har vært et ønske om større fleksibilitet i de ulike leddene av høymessen. Vi vil legge til rette for en gudstjeneste som er stedege, altså at den enkelte menighet får sette preg på sin gudstjenestefeiring. Menigheten skal involveres i utformingen av gudstjenesten og i det arbeidet som finner sted for gudstjenesten. Dette skal ikke være forbeholdt en liten gruppe profesjonelle, men være et rom for samhandling folk imellom. Liturgi betyr jo egentlig «det folket gjør», altså noe menigheten gjør sammen. På denne måten åpner vi for økt variasjon i gudstjenestene. Dette vil for eksempel komme til uttrykk gjennom kirkebonnen, hvor bønneemnet i større grad enn i dag vil ha lokale islett, forteller Jan.

Nemd for gudstjenesteliv som leder dette arbeidet, har fem underutvalg som hver jobber med sin del av gudstjenesten. Disse er (I) gudstjenestens inngang, utgang og forbønn, (II) ordet, (III) døpen, (IV) nattverden og (V) salmene.

Utvidet tekstreportoar

Schumacher skal lede utvalget som befatter seg med ordet, det vil si lesninger, salmesang og preken. I tillegg har utvalget ansvaret for kirkens nye tekstbok. Den mest påfallende endringen er at tekstbokens syklus utvides fra to til tre år.

– Endringen er dels følge av en internasjonal økumenisk tendens. De fleste kirkesamfunnene det er naturlig å sammenlikne seg med, benytter en leseplan på tre år. Dessuten har vi fått tilbakemeldinger fra mange som føler behov for å utvide reportaret av tekster. Dagens tekstbok inneholder to rekker av tekster, mens den nye skal ha tre. Til hver gudstjeneste hører én tekst fra Det gamle testamente, én evangelietekst og én tekst hentet fra brevlitteraturen i Det nye testamente. Vi skal utvikle et nytt

Forsteamanuensis ved seksjon for kirkehistorie på MF, Jan Schumacher, er fra 1. januar og et halvt år framover engasjert av Kirkerådet for å arbeide med liturgireformen.

årssett av slike tekster, samtidig som vi skal gjennomgå i detalj de to rekkene som vi allerede har. Det er mangt som er modent for endring. Vi er i den heldige stilling at vi kan nyte godt av det arbeidet våre svenske og finske søsterkirker har

gjort på dette feltet. Uten å kopiere, kan vi som søstre og brødre i den lutherske kirkefamilien lytte til dem. Hos både svenskene og finnene ser vi at tekster som omhandler skaperverket og Guds rolle som skaper og livgiver har fått større plass. Dette er en

seliturgi

– Liturgi betyr jo egentlig «det folket gjør», altså noe menigheten gjør sammen.

Jan Schumacher

meget interessant utvikling, ettersom det av slike tekster følger en del spørsmål. I dag vet vi mer enn våre forfedre om hva jorden og naturen omkring oss tåler – og hva den ikke tåler. Hvordan skal vi som befolkler skaperverket forvalte det? Dette er et tema som må inn i våre gudstjenester.

Temabasert?

– I hvilken grad legger dere direkte foringer for temaet for gudstjenestene?

– Vi har en tradisjon, om enn ikke veldig gammel, for at hver søndag har et bestemt tema. Her står vi overfor en avveining. På den ene side vil vi bevare denne tradisjonen, samtidig som vi vil unngå å legge bånd på tekstene. En tekst lever sitt eget liv, og lar seg vanskelig fange opp av bare ett tema. Temaene bør ikke bære tekstene inn i bestemte fortolkninger diktert ovenfra, men snarere åpne tekstene. I dagens tekstbok er det ikke angitt bestemte temaer for bestemte søndager, men det har vært i lærebøker og i tekstgjennomgørelser. Når den nye tekstboken skal utformes, blir spørsmålet om vi skal navngi søndagene viktig.

Det er ikke bare lesetekstene som skal fornyes. Som del av reformen skal også salmebøkene skiftes ut. Undergruppen

som arbeider med salmer er i full sving med å utarbeide to nye salmebøker.

– For det første vil vi få en ny grunnleggende antologi, en bok der vi finner «kjerne-salmene». For det andre utarbeides det en tilleggsbok med nyere salmer, som kan skiftes ut oftere enn «grunnboka». Og som om ikke det var nok, tenker en seg en «salmebase» på nettet, hvor en finner nyskrevne salmer. Vi kan ikke late som om internett ikke eksisterer. Tvert om må vi benytte de mulighetene for deling av godene som ligger i mediet. Heldigvis har vi mennesker blant oss som skriver salmer i dag. En nettbasert salmebok kan gi oss muligheten til å ta de nyeste salmene i bruk.

Fornylse

– Ingen skal beskyldes dere for ikke å henge med i tiden. Apropos: lytter dere til ungdommen i arbeidet mot ny liturgi?

– Jeg føler meg trygg på å svare ja på det, ettersom det var Ungdommens kirkemøte (UKM) i 2003 som ga støtet til gudstjenestereformen. Kirkemøtet fant at UKM hadde satt fingeren på noe svært viktig, og ble overbevist om at Den norske kirken var moden for en slik reform. Nemda er sammensatt på en slik måte at alle interes-

sene til alle aldersgrupper er godt ivare tatt.

– Noen frykter at kirken skal forandre seg for mye. I en broket og ustadig tid skal den være en dør til det evige og uforanderlige. Er en slik skepsis berettiget?

– Enhver fornyelse skjer innenfor rammen av en tradisjon. Trosbekjennelsen, forbønningen og nattverden utgjør strukturen i gudstjenesten. Disse handlingene ligger fast, dels på grunn av sin alder, de har lange historiske røtter. Men i tillegg – og trolig enda viktigere – er det nettopp disse leddene som binder oss sammen i nåtiden, fordi de er felles for alle kirkesamfunn. At denne troens grunnleggende grammatikk er felles, til tross for at den kommer til uttrykk på forskjellige språk, har stor verdi. Et meget godt uttrykk for dette er tilhørerne til Peters tale på pinsedagen: «vi hører dem tale om Guds storverk på våre egne språk». I dette utsagnet ligger denne spenningen mellom det universelle og det stedegne. Videre er det viktig å huske på at liturgi er ikke alene bøker og teologi – det handler også om samhandling. Jeg mener at det bør ligge en raushet til grunn for alt gudstjenestearbeid. Bare slik kan den bli bedre. Med Paulus: «prøv alt og hold fast på det gode».

Idar Kjølsvik har disputert

■ Fredag 6. oktober forsvarte Idar Kjølsvik sin doktoravhandling «Kreuz und Aufersteung als Geschichte - und Gegenwart?». Den er en undersøkelse av hvilken betydning historieforståelsen har i Jürgen Moltmanns lære om den nærværende Kristus. – Teologi og kirke må forutsette at Jesus Kristus her og nå er samme person som både den fortidige og framtidige Kristus. Kjølsvik ser også nærmere på både Moltmanns pneumatologi og ekklesiologi, mener Kjølsvik.

En sentral posisjon i avhandlingen er at Moltmann, tross sine verdifulle bidrag til en teologisk historieforståelse, likevel ikke forstår den nærværende Kristus på en sakssvarende måte. Det gjelder ikke minst hans manglende forståelse av Kristus i Kirken. Avhandlingen forsøker å gi teologiske korrigeringer ved tanke på det utviklingspotensial som Moltmanns teologi har. Samtidig er læren om Jesu nærvær et viktig aspekt for teologien i sin alminnelighet og for Kirkens framtid.

Opponenten var professor teol. dr. Antje Jackelén fra Chicago, professor teol. dr. Carl Reinhold Bråkenhielm, Uppsala og professor dr. philos. Peder Gravem, MF.

Foto: Leif Arne Holme

Ny bok

TRO

13 essays om tro

Våre fremste fagfolk skriver innsiktsfullt om kristen tro både på det individuelle plan og sett i et samfunnsmessig og kulturelt perspektiv. Red. Jan-Olav Henriksen.

Selges i bokhandel eller fra forlaget, pris kr 248.-. Kom forlag, tlf 40 40 88 88 post@komforlag.no www.komforlag.no

MF tilbyr menighetspedagogisk videreutdanning: Kirken som lærende

Den første undervisnings-uka av det 2-årige videreutdanningsprogrammet i Menighetspedagogisk videreutdanning (MPV) som MF har utviklet i samarbeid med Preste- og Kateketforeningen, ble avviklet i september. Kurset setter fokus på læringsprosesser som skjer i enhver organisasjon, også i kirken.

– Dette skal gi de 22 deltakerne mulighet til å hente inspirasjon og ideer til å utvikle menighetene som lærende fellesskap, sier emneansvarlig for kurset, førsteamanuensis Heid Leganger-Krogstad til Lys&Liv. Sammen med professor Sverre Dag Møgstad er hun faglig ansvarlig for denne menighetspedagogiske videreutdanningen som har både kateketer og prester som målgruppe. Utdanningen strekker seg over to år og er på 30 studiepoeng.

– Det er ekstra gledelig at vi har en noenlunde lik blanding av kateketer og prester. For oss er dette viktig, siden det er disse to profesjonene i kirken som har et særlig ansvar for den kirkelige undervisningen, sier Leganger-Krogstad.

– Undervisningen skal være lokalt orientert, og som et ledd i dette tas det sikte på at alle skal bli involvert i noen nyutviklede prosjekter i egen menighet.

Et vendepunkt

Bakgrunnen for kurset, som ligger på masternivå, er at kirken i dag står ved et vendepunkt i sitt undervisningsarbeid. Trosopplæringsreformen, KRL-faget, nye barne- og ungdomskulturer som trer fram, de voksnes etterspørsel etter livsforankring samt det faktum at kirken får stadig flere yngre pensjonister, har skapt nye betingelser for kirkens katekumenat.

Kurset, som har fått navnet «Kirken som lærende fellesskap» (MPV501) skal bidra til å revitalisere bildet av menigheten som et legeme, hvor alle kroppsdeler har lik verdi og er like nødvendige.

– Dette kan få konsekvenser for den organisasjonsmessige og pedagogiske

Kurslederne samlet på Lovisenberg, fra venstre: Barne- og ungdomsprest Cathrine Grutle, førsteamanuensis (MF) Heid Leganger-Krogstad, prost og Fagradslider for Presteforeningens fagrad for kateketikk Anne Sofie Haarr, kapellan Øystein Wang og prosjektleder Jarl Eidjord.

tenkningen i en menighet, sier Leganger-Krogstad som er godt fornøyd med gjennomføringen av den første kursuken og for oppslutningen om kurset.

Otto Hauglin underviste

Leganger-Krogstad forteller at man fagmessig drar veksler på moderne organisasjonsteori. – Otto Hauglins forelesninger om lærende organisasjoner ble spesielt godt mottatt av studentene, forteller hun. – De deltok også på UKT-konferansen samme uken og fikk dermed et innblikk i hvilke spesielle temaer som kristne ungdomsledere er opptatt av og hvordan ungdomsteologien tilrettelegges. I tillegg underviser vi i pedagogikk og kirkeutvikling, og vi har et spesielt fokus på hvordan vi kan tilrettelegge for læring på tvers av kjønn og profesjon. Vi forsøker å ha en helhetlig fellesskapstenkning gjennom hele kurset, sier Leganger-Krogstad. Hovedboken som det undervises fra er Norma Cook Everists kjente bok «The Church as learning Community».

MF har det faglige og administrative ansvaret for kurset og samarbeider med Fagrad for kateketikk som er direkte involvert i gjennomføringen av det, samt basisgruppene som er etablert.

■ 31. oktober er som kjent en viktig dato for verdens lutheranere. Dagen ble markert på sin måte også på MF. Her sees fra høyre Kjell Olav Sannes som Luther, Karl Olav Sandnes er bonde og helt til venstre Øystein Lund som den lutherske teologen Johan Arndt.

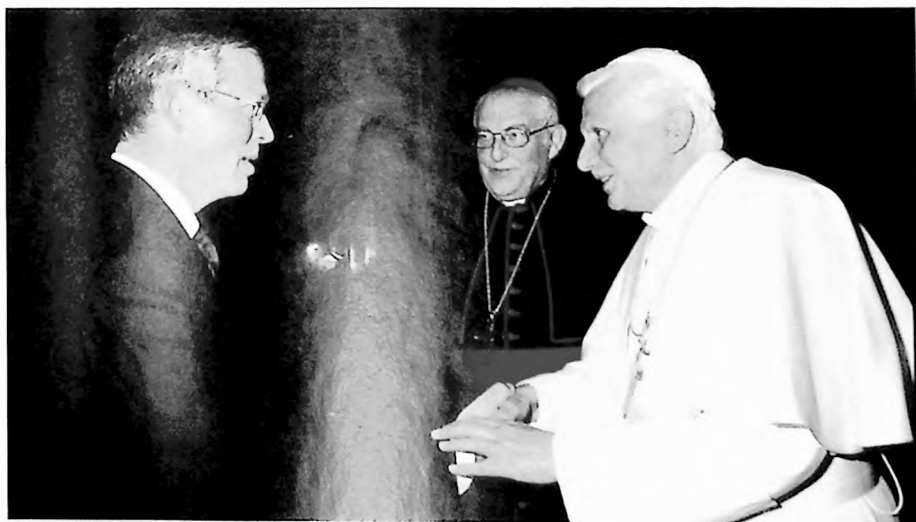
felleskap

En av deltagerne, Bente Elton Jacobsen i samtale med Anne Sofie Haarr.

Kurset startet på Lovisenberg og fortsatte senere på MF. Prester, kateketer, menighetspedagoger, teologer og prosjektarbeidere i trosopplæringen deltok.

MFs rektor møtte paven

■ Rektor Vidar L. Haanes var invitert som foreleser i Vatikanet på en europeisk utdanningskonferanse i sommer. Der fikk han hilse på Paven som kjente til MF som et luthersk fakultet. Han var svært interessert i å høre om de katolske studiene på MF og sendte sine hilsener, og da spesielt til de katolske studentene.

Gud - la ditt rike komme!

I september var jeg deltaker på konferansen «La riket ditt komme» på MF. Det var inspirerende dager, og jeg sitter tilbake med mange innspill og drømmer om hvordan vi kan være med og «la Guds rike komme».

Tanken om Guds rike er noe som har opptatt meg den siste tida. Når jeg ser rundt meg, blir jeg stadig klar over hvor langt fra Guds planer denne verden er. Blant de personene som omgir meg til daglig, blant mennesker som bor i Oslo og ellers i verden, er det mange som ikke har det bra.

Vi har stadig nye debatter om hvordan det egentlig står til med den jorda vi er satt til å forvalte. Og selv om det ser ut som om det er vanskelig å bli enig om hva som egentlig skjer og hva som er årsaken, er de fleste enige om at ting kunne gått bedre. I tillegg er det ikke så vanskelig å få med seg at for mange mennesker er Gud en som de ikke tar med i beregningen for hvordan de skal leve livet sitt.

Samtidig ser jeg glimt av Guds rike i denne verden! Jeg ser det i møte med mennesker rundt meg, og i det han gjør i denne verden, når jeg ser etter. Guds rike er midt i blant oss, men likevel ber jeg: «la ditt rike komme, la din vilje skjje på jorden som i himmelen». Jeg ber fordi jeg ønsker at denne verden skal bli mer lik det Gud ønsker for den.

Midt oppe i dette, sitter jeg boyd over hebraiske glosser og boker om treenighet og Guds åpenbaring. Av og til spør jeg meg hva alt dette har med Guds rike å gjøre. Svaret er at jeg bruker tid på dette fordi jeg tror det gir meg kunnskap om hvem Gud er, og hva det vil si å være en del av hans kirke på jorda. Og jeg tror at det å være kirke, er å gjøre Guds rike litt mer synlig og hans vilje litt mer rådene i denne verden.

*Maria Vassli
Gjæere, represen-
tant for bachelor-
studiene i
Studentrådet*

Stipendiat Bård Eirik Hallesby Norheim forsker i forståelsen av Je

Å utvikle en tro so

Hva betyr det at Jesus er nærværende? Hva skal man gjøre for at konfirmasjonstiden ikke gir ungdommer et blaff av kristen tro, men noe som varer hele livet?

En del av MFs prosjekt om ungdomsteologi er Bård Eirik Hallesby Norheims forskningsprosjekt Christ present in the practices of youth ministry? A theology of the practices of youth ministry based on Luther's doctrine of the presence of Christ. Hallesby Norheim er tilsatt fra og med september og skal arbeide med avhandlingen de neste fire årene.

– Hva handler avhandlingen om?

– Innen det vi kan kalle den nye skolen av ungdomsteologi er det en veldig interesse for hvordan en forstår Jesu Kristi nærvær i kristne praksiser. Det samme fokuset ligger også i konfirmantplanen, hvor det heter at «Jesus har knyttet løftet om sitt nærvær spesielt til dem som lever i fellesskapet som hans disipler, som samles om Ordet og sakramentene, lovprisningen og bønner». De siste årene har det blitt skrevet hyllende med bøker om dette. Et eksempel er Kenda Creasy Deans Practicing Passion: Youth and the Quest for a Passionate Church. Dean hevder at eneste måten å møte ungdommers lidenskapelige søken etter identitet og mening på er å gi dem autentiske møter med lidenskapen i fortellingen om Jesus Kristus. Målet for konfirmasjonen er at ungdommene skal vokse som Jesu disipler. Når en skal vokse som en Jesu disipler er det avgjørende å finne ut hvor han befinner seg, så å si. Hvordan er han nærværende? Satt på spissen: finnes det praksiser som er mer kristne enn andre?

– Min konfirmasjonstid var mer preget av fotball og morsomme leker enn «autentiske møter med lidenskapen i fortellingen om Jesus Kristus». Er det negativt?

– I bøker som har utkommet de siste årene har vi sett et oppbrudd fra det «programdrevne» ungdomsarbeidet, med fokus på hvor mange som er innom møter, hvor mange som konfirmerer seg eller deltar på hjelpelederkurs. Det er ikke slik at disse tingene er uviktige, men et ensidig programdrevet fokus kan bidra til at en overser de viktigste spørsmålene: I

– Jeg føler meg privilegert som får lov til å arbeide med dette temaet, sier stipendiat Bård Eirik Hallesby Norheim, tilknyttet seksjonen for praktisk teologi ved MF.

hvilke praksiser er Jesus «spesielt» nærværende? Er det avgjørende, som det står i Matteus 18,20, at «to eller tre er samlet i mitt navn»? Hva er det som sikrer Kristi nærvær? Er det knyttet til at Gud blir menneske i Kristus? Handler det om hvordan vi ber og lovsynger?

– Hva er det som gjør dette til ungdomsteologi?

– Både hos Dean og i konfirmantplanen er dette knyttet til identitetsutvikling. I en postmoderne tid tenker Dean m.fl. at ungdommer har en uferdig og fragmentarisk identitet. Dean understreker derfor behovet for å gi et møte med «konsistent andre» gjennom en tydelig kristen praksis de kan bryne seg mot, slik at de kan utvikle en kristen identitet. Dette er, etter

mitt syn, også implisitt i målet for konfirmasjonstiden idet vi sier at menneskene skal vokse som Jesu Kristi disipler. Da holder det ikke at man har flinke ledere med «draget» på ungdom. Vi sliter når troen sentimentaliseres til ungdomstiden og ikke bygges for å vare livet ut.

– Hvordan kan man «påvise» Kristi nærvær?

– Det er et vanskelig spørsmål. Jeg kommer ikke til å ta for meg x antall praksiser, for så å måle hvor mye Jesus er nærværende i den og den praksisen. Det grunnleggende spørsmålet blir hvordan vi forstår Jesu nærvær. Her er Luther en viktig kilde for meg. Han tar opp disse spørsmålene i diskusjon med Zwingli og de reformerte. Det som gjør denne disku-

ervær i kristne ungdomspraksiser:

n varer

sjonen interessant, er at de som driver med ungdomsteologi i USA stort sett skriv med eit reformert eller pentekostalt utgangspunkt. Dean t.d. er metodist. Jeg skal ta for meg Deans og Luthers bøker og sammenlikne deres forståelser av Kristi nærvær knyttet til praksiser. Ut fra dialogen mellom de to vil jeg forsøke å bygge en ny teologi.

– Hvorfor vil du arbeide med dette?

– Når jeg forsøker å fordype meg i Guds rikes hemmeligheter, er det jo blant annet for min egen del. Jeg har jobbet med ungdom på en eller annen måte de siste fjorten årene, så det er helt naturlig for meg. De siste tre årene har jeg jobbet som misjonær i Estland. Der har tre generasjoner vært avskåret fra den kristne praksistradisjonen under kommunismen. Da blir de spørsmålene jeg stiller i avhandlingen min skåret helt inn til beinet: hva skal vi drive med og hvorfor skal vi gjøre det?

I Estland er det et enormt valg for både unge og gamle å skulle bli kristen. Da blir det avgjørende å spørre hvilke praksiser det er som holder en ved troen, som fostrer disippelidentiteten? Dette er spørsmål jeg brenner for.

– Hvordan blir omstillingen fra feltarbeid i misjonen og menigheter til det abstrakte og teorigredede arbeidet mellom permer?

– Man tar jo med seg erfaringene fra egen praksis inn i teorien. Min kone jobber dessuten som menighetsplanter i Rælingen, så jeg frykter ikke å bli helt avskåret fra virkeligheten. Når det er sagt, tror jeg man trenger en viss avstand for å bety noe for den direkte praksis. Som misjonær har jeg selv erfart hvor viktig det er at noen tar et skritt til siden og fordyp seg, slik at de som jobber i felten får input. Jeg føler meg utrolig privilegert som får lov til å arbeide med dette.

Personalnytt

Endre Epland slutter ved utgangen av november 2006 som vaktmester etter nærmere 6 år ved MF. Han går over i stillingen som prosjektleder i Frelsesarmeen Eiendom.

Terje Stordalen er fra 1. september ansatt som førsteamanuensis i GT ved Teologisk fakultet, UiO. Han er innvilget 1 års permisjon fra sin professorstilling ved MF.

Johannesgården

Retreat: 22.-26.nov.

30.nov.-3.des.

22.-26.des.

2007: 16.-25.feb.

13.-18.mars

27.april-1.mai

(tause retreatere

2-9 døgn)

Åpne dager i påsken

5.-11.mars:

Retreat med innføring i kontemplativ bønn v/Seamus Cullen

Åpent for grupper utenom retreatene.

Info og program: tlf. 62 36 01 15

2372 Brøttum v/ Lillehammer

www.johannesgarden.no

Bli med på MF-oppgaven!

I tillegg får du skattefradrag!

MFs givertjeneste er fortsatt veldig viktig og helt nødvendig. MF er avhengig av mange små og store gaver for å kunne utdanne mennesker til viktige tjenester i kirke, skole og samfunn. MF feirer 100 år i 2008. Vi trenger å ta i et ekstra løft i tiden frem til jubileet. Oppgavene er mange, men spesielt ønsker vi å fullføre kapellets utsmykning og sette helt i stand huset som trenger utvendig oppussing som bytting av vinduer og reparering av fasaden.

Gaver til MF kommer under regelen for forskningsinstitusjoner og i tillegg til eventuelle gaver til andre frivillige organisasjoner. Du kan trekke fra 10.000 eller maks 10% av inntekten din. Personlige gaver til MF blir innrapportert til Skattemyndighetene med tanke på skattefradrag hvis vi har ditt fødselsnummer.

Bankkonto: 3000 17 41841

MF
Det teologiske
Menighetsfakultet

Pb 5144 Majorstuen, 0302 Oslo
Tlf.: 22 59 05 00 Faks: 22 50 05 01
E-post: post@mf.no
<http://www.mf.no>

Ta deltidsstudier i KRL mens du er i jobb!

Nye kurs starter våren 2007 i Oslo.

1. KRL 1 (15+15 sp) og KRL 2 (15+15 sp)

Det blir undervisning 8 lordager med oppstart 13. januar.

Kursavgift pr. semester: 2500,-

Soknadsfrist: 1. desember 2006

For mer informasjon: www.mf.no/videreutdanning

Midtøsten-konflikten - politiske og religiøse perspektiv

Etterutdanningskurs for lærere i ungdomsskole og videregående skole 2. - 3. januar 2007

Tema:

- Ulike posisjoner i den norske Midtøsten-debatten
- Historisk og politisk bakgrunn:
 - for Israel/Palestina-konflikten
 - for sionisme og antisemittismen
- Casestudier
- Global terrorisme med røtter i Midtøsten
- Jerusalem - Israel/Palestina. Hellig sted for tre religioner
- Religionsdialog i Midtøsten
- Israel i norsk kirkeliv
- Midtøsten i undervisningen

Bidragstyttere: Are Hovdenak, Hilde Henriksen Waage, Herman Kahan, Anders Romarheim, Jacob Melchior, Trond Bakkevig, Basim Ghazlan, Oskar Skarsaune, Harald Skjonsberg, Trude

Kursavgift: Kr. 750,- (inkludert lunsj)

Påmelding: Innen 4. desember 2006

For mer informasjon: www.mf.no/etterutdanning

MF
Det teologiske
Menighetsfakultet

Kontaktinformasjon:

Pb. 5144 Majorstuen, 0302 OSLO
Tlf.: 22590500, Faks: 22590505

Tverrkonfesjonell undervisningsform på MF:

Fellesstudier om troen, dåpen og Ånden

De konfesjonelle studiene ved MF har bl.a. resultert i en spennende tverrkonfesjonell undervisningsform om sentrale temaer i den kristne tro.

I høst har det vært åpne forelesninger i fordypningsemnet KRL237 som omhandler den kristne initiasjonen og forholdet mellom begrepene tro, dåp og åndsdaap. Dette er et av de pentekostale kurstilbudene, og det har vært lagt til ettermiddagstid for at også andre interesserte kunne ha mulighet for å følge undervisningen. Kurset har vært kjørt to ganger tidligere.

- Det spesielle med dette kurset er at vi har valgt å trekke inn ressurspersoner som tilhører tre ulike trostradisjoner, den pentekostale, den katolske og den luther-

ske, forteller emneansvarlig og koordinator for det pentekostale studietilbudet ved MF, Terje Hegertun. - Det har vært særlig naturlig å gjøre det i dette kurset, siden vi spør om forholdet mellom troen, dåpen og Ånden med vekt på bibelteologien og de første 800 år av kirkens historie. De pentekostale perspektivene danner et naturlig tyngepunkt i faget, men vi har vært bevisste på å speile andre perspektiver med det resultat at vi avdekker noen felles røtter og at det er mulig på en respektfull måte å reflektere ekumenisk omkring svært sentrale begreper i den kristne dogmatikken, sier Hegertun.

I høst er det stipendiatene Terje Hegertun og Sigurd Hareide som representerer henholdsvis pinsebevegelsen og den katolske kirke som har delt undervisningen mellom seg. De har vært til stede sammen under forelesningene og dialogen med studentene. Tormod Engelsviken er også knyttet til kurset som foreleser.

- Dette er en undervisningsform som vi får gode tilbakemeldinger på. Studentene

Lærerne Sigurd Hareide (stående til høyre) og Terje Hegertun (bak til venstre) sammen med noen av studentene som har fulgt KRL237 på tirsdag ettermiddag og deltatt aktivt i de tverrkonfesjonelle samtalene som har vært fort.

får være vitne til et stykke praktisk ekumenikk i selve auditoriet, noe som er en spennende sideeffekt av MFs konfesjonelle studietilbud. Samtidig får vi etablert en faglig dialog med studentene der vi tar deres spørsmål og prosesser på alvor og der vi heller ikke viker tilbake for å snakke om forhold vi er uenige i, sier Hegertun. Begge lærerne berømmer studentene for deres engasjement og vilje til å delta i den teologiske samtalen.

I en kommentar sier Sigurd Hareide at det har vært en spennende og lærerik erfaring å delta på kurset. - Pinsevenner og katolikker har noen felles anliggender i dåpsteologien, selv om det også er forskjeller. Oldkirkens dåpspraksis og teologi utfordrer og beriker kristne i alle konfesjoner, sier Hareide til Lys&Liv.

«Statskirkeordningen bør avvikles»

Menighetsfakultetet er høringsinstans i stat-kirke-spørsmålet og har sendt sin innstilling til departementet.

Innledningsvis beklager MF at et statlig utvalg ikke i større grad har forankret sine forslag til en nyordning av forholdet mellom staten og Den norske kirke i en mer helhetlig refleksjon omkring statens religionspolitikk. MF mener at tros- og livssynspolitikken må være forankret i tros- og livssynsfrihet som en grunnleggende menneskelig rettighet. Det betyr at både alle borgere og de ulike tros- og livssynssamfunn må få sine grunnleggende rettigheter respektert på dette området. Det betyr også at staten ikke må oppføre diskriminerende på dette feltet. Om kirken likevel i kraft av sin spesielle rolle som tradisjonsbærer likevel gis en særstilling, må dette uansett ikke føre til at andre tros- og livssynssamfunn eller deres medlemmer får sine rettigheter innskrenket på noen måte.

MF støtter utvalgets forutsetning om at staten også uavhengig av statskirkeordningen både kan og bør føre en aktivt støttende politikk overfor tros- og livssynssamfunnene. Gjennom en slik politikk kan staten aktivt sikre den enkelte borgers rett til utøvelse av tro og livssyn.

MF mener videre at statskirkesystemet er problematisk i forhold til en videre forståelse av prinsippet om tros- og livssynsfrihet. Statskirkeordningen kan på den ene side oppfattes som et uttrykk for ett tros-samfunns og noen borgers privilegerte stilling i forhold til andre. Man gjør klokt i å lytte nøye til livssynsminoritetenes beretning om å føle seg diskriminert som en

konsekvens av statskirkeordningen. Statskirkeordningen tar heller ikke godt nok vare på Den norske kirkes egen religionsfrihet. Det er problematisk at viktige avgjørelser for kirken tas av politiske organer som er valgt i allmenne valg i befolkningen, og som ikke primært er valgt for å styre kirken. Det er problematisk at Den norske kirkes organer ikke har det avgjørende ord i utvelgelsen av sine fremste ledere (biskoper og proster). Etter vår mening taler både hensynet til minoritetenes og til Den norske kirkes tros- og livssynsfrihet for en avvikling av den nåværende statskirkeordningen.

Statskirke-spørsmålet er ikke bare et spørsmål om Den norske kirkes rolle i samfunnet, men også om å finne en kirkeordning som best stemmer overens med en teologisk forståelse av kirken. Ut fra en teologisk betraktning har kirke og stat hver sin begrunnelse og hensikt.

Etter vår oppfatning er det nå på tide at den norske kirke blir et selvstendig rettssubjekt og får en organisasjon helt skilt fra staten. Det betyr at statskirkeordningen etter vår oppfatning bør avvikles, men at det gjennomføres på en måte som sikrer kontinuitet, og slik at ingen opplever at de mister «sin kirke».

En avvikling av den nåværende statskirkeordningen fordrer at forholdet mellom staten

og Den norske kirke blir ordnet på en ny måte. Etter vår mening er en lovforankret folkekirke å foretrekke. Denne kirkeordningen vil oppleves som det minst radikale brudd med nåværende ordning, og markere den særstilling Den norske kirke fortsatt vil ha i overskuelig framtid. Når det gjelder finansieringen, støtter MF forslaget fra flertallet i Gjønnes-utvalget som forutsetter at offentlige bevilgninger fortsatt skal stå for hovedfinansieringen av den kirkelige virksomhet, men at dette bør kombineres med en form for medlemsavgift.

Les innstillingen i sin helhet på ODIN: http://www.dep.no/kkd/norsk/dok/hoe-ring/paa_hoeing/043051-050020/dok-bn.html

Har du valgt riktig bank?

Gjennom samarbeidet i KNIF (Kristen Norges innkjøpsfellesskap) har svært mange kristne organisasjoner valgt Sparebanken Pluss som sin samarbeidspartner.

Vi kan være din personlige lokalbank.....verden rundt.

Våre fordeler er bl.a. konkurransedyktige priser, personlig kontaktperson og rask beslutningsvei.

Ta kontakt på www.sparebankenpluss.no eller telefon 38 17 35 00, så forteller vi mer om hvordan vi kan bli din lokalbank.

MF ALUMNI

5 år siden Praktikum

Våren 1981 var et stort kull ferdig med praktikum. 1. september 2006 var det festdag for solvubilantene. Dagen startet med besøk i Kirkens Hus og fortsatte på MF hvor det var lunsj, faglig seminar, liturgisk andakt og omvisning. På kvelden var det festmiddag og minning.

Festdeltagere fra venstre Guttorm Eidslott, Jan Opsal, Aud Sissel Nerhus, Einar Arne Skudal, Trygve Johan Johansen, Hans Olav Westen, Tor Ivar Torgauten, Fred Grytting Hoiesen, Olav Øygard, Geir Hansen, Knut Alfsvåg, Trond Wathne, Astri Hauge og Arne Jarand Hobbøl.

Asbjørn Finholt Advokat

Postboks 7,
2001 Lillestrøm
Tlf 63 81 60 80

Nye studenter ved MF høsten 2006

I høst er det studenter fra nesten alle fylkene.

Ostfold

Andersen, Marius Albert, Halden
Aslakstrøm, Hans Petter, Halden
Engebretsen, Cato, Sarpsborg
Finstad, Kirsti Glomsager, Eidsberg
Hals, Egil Arne, Halden
Hansen, Gerd Pernilla, Sarpsborg
Holberg, Katrine, Halden
Jensen, Rolf Arthur, Eidsberg
Kleiven, Anne Gangnes, Rømskog
Larsen, Maria Sannes, Trøgstad
Munthe, Lorna Kathrin, Moss
Solbakken, Kristin Renate, Greåker
Stoksbjerg, Odd, Tomter

Akershus

Aurlien, Halvor, Nesodden
Aurlien, Åshild, Nesodden
Bekkvik, Solveig Bjørnø, Skedsmo
Berge, Anne, Ås
Berntsen, May Britt Kvendseth, Nittedal
Bjurulf, Margit Helena, Asker
Fahre, Heidi Marie, Asker
Fält, Måns Olof Ragnar, Asker
Granlund, Solveig, Rælingen
Grøndal, Gry Merete, Aurskog-Holand
Hannevik, Cathrine, Ski
Harsund, Carina, Oppegård
Henriksen, Steinar, Skedsmo
Holdhus, Anette, Bærum
Hovden, Kristina, Nannestad
Hvalvik, Margrete, Nittedal
Iuell, Harald, Asker
Jorpeland, Lene Heliessen, Skedsmo
Kalvå, Randi Helene, Lørenskog
Kordahl, Benedicte Jahr, Bærum
Kvernevik, Annette Dreyer, Lørenskog
Langeland, Sjur, Gjerdrum
Lindseth, Jan-Christian, Rælingen
Lunde, Sigrunn, Lørenskog
Malinowski, Richard Edward, Ski
Mathisen, Lillian, Asker
Mjåset, Simen, Asker
Moe, Mads, Enebakk
Nordhus, Jill Kristina, Bærum
Nordlie, Kåre Haldor, Asker
Orre, Knut, Bærum
Røger, Dorriith Harestad, Nittedal
Schatvet, Mari Os, Skedsmo
Schou, Kari, Aurskog-Holand
Smith, Christoffer Klemeyer, Bærum
Storberget, Liv, Asker
Storbu, Kjersti Marie, Nittedal
Van Lam, Alexander, Ski
Vedvik, Kim-Andreas, Asker
Westenhagen, Stine, Nes
Wong, Marie Charlotte Anker, Oppegård
Østreng, Hans-Petter, Lørenskog
Aambo, Carl Steffen, Enebakk
Aandstad, Synnøve, Aurskog-Holand

Oslo

Abrahamsen, Abraham
Ali, Razvana
Ali, Shuja

Armansdottir, Katarina Osk
Arnestad, Gudrun Marie
Auli, Ingunn Ødegaard
Berge, Lars Jølle
Bergset, Lene Hopland
Bergstrøm, Tone Firman
Blindheim, Kristin
Blom, Henrik Robert
Borgersen, Ane Margrethe Sunde
Born, Hilde
Brekke, Idunn Reisæter
Boe, Sjur
Borjesson, Ragnhild Sophie
Danielsen, Jon André
Ebitu, Anne Katrine Sandnes
Ekern, Ingunn
Engen, Ellinor
Ersvik, Frank
Fagervik, Ketil
Fagervik, Silje Malin
Flaa, Mari Charlotte Bjørk
Frydenborg, Jon
Fyrstø, Ingeborg
Gjelsås, Helene
Gjeruldsen, Silje Kristine
Gjærum, Carl Espen
Gåsvatn, Steinar
Gaathje, Øyvind
Hammershaug, Silje Iren Sorlie
Haugstad, Marianne Killi
Hoksnes, Kristian
Huuse, Iselin
Haakonsen, Arthur Nikolai
Johansen, Anniken Marie
Kaur, Manmeet
Kinsderal, Frode
Konstali, Line
Kristoffersen, Dan Christian
Stubberud
Kristoffersen, Eirik Håvard
Kvarstein, Anne-Kari
Langerud, William
Le Phuc, Hong
Leite, Hans Christian
Lerøy, Isabella
Lilleby, Mari Helene
Limbach, Annette Gisela
Lindebø, Bjarne
Lohne, Cecilie Victoria
Lund, Arne Thomas
Lohaugen, Leif Arne
Lovseth, Geir Roger
Mathisen, Eilen Christina
Moldskred, Thomas
Molnes, Trude Elisabeth
Myhren, Audun Stranda
Morch, Trine
Nguyen, Thi Quynh Mai
Nordby, Kirsten Hilde
Norlund, Åse Kristine
Næss, Alexander
Ofstedal, Berit Merete Sand
Olsen, Bjørn Ole
Rasmussen, Katrine
Rauan, Helene
Reiten, Ole Thomas
Sabuncu, Mehmet Emin
Sagedal, Therese Årikstad
Severinsen, Gunnar
Skar, Roland Raymond
Skrede, Lidvar
Skree, Ruth

Solberg, Magnar
Stensland, Ingvild
Strand, Arne
Sudlar, Amporn
Sodal, Steinar
Taxt, Ella-Maj
Tesema, Beruk Amare
Tommeraa, Lisa Marie
Undheim, Benedikte Lindefjell
Wachenfeldt, Kjell-Richard von Wildendahl, Dennis
Wold, Øivind
Wollmann, Terje André Tovik
Øen, Anders
Aadland, Elisabeth
Aalen, Liv Else
Aanderaa, Johannes
Aanje, David

Hedmark

Borjesson, Kristin, Hamar
Eidslott, Ine Fiske, Loten
Engen, Geir, Hamar
Nielsen, Kari, Kongsvinger

Oppland

Granseth, Laila Kristin, Lillehammer
Kyseth, Elin, Gjøvik
Lehre, John, Lunner
Olsen, Marit Helene Ulvahaug, Gjøvik
Ørbekk, Line, Østre Toten

Buskerud

Bakkevig, Marie Therese, Modum
Botolfson, Erlend, Ringerike
Fagervold, Simen, Ringerike
Heggelund, Ida Maria, Drammen
Hoel, Inger Birgitte, Ringerike
Haare, Elisabeth Danielsen, Nedre Eiker
Jacobsen, Anne Berit, Drammen
Kornmo, Lasse Wendelbo, Lier
Kreken, Knut, Modum
Kristiansen, Sigrunn Elisabeth, Ringerike
Kristiansen, Stine Waaler, Drammen
Larsen, Jaron, Kongsberg
Royland, Tormod André, Nedre Eiker
Skogstad, Per Erik, Drammen
Aakre, Gro Engelstad, Kongsberg

Vestfold

Brekke, Ann Christin, Tønsberg
Brekke, Cecilie, Sandefjord
Døvik, Andreas, Våle
Erlandsen, Thomas, Våle
Flak, Birger, Våle
Guttormsen, Ingvild, Holmestrand
Johannesen, Marianne Bakke, Stokke
Kristiansen, Johan, Larvik
Larsen, Atle, Larvik
Nordby, Kjersti, Larvik
Tho, Bjørnar, Sandefjord
Vatne, Hanne Skarning, Tønsberg

Telemark

Besic, Jasmin Maria, Drangedal

Bjørnø, Bjørn, Skien
Finchenhagen, Kari Margrethe Aakre, Seljord
Kristiansen, Heidi, Skien
Krogsh, Stine Camilla, Bamble
Lovdal, Kjerstin, Kragero
Mathisen, Martin Felix Hasseleid, Kragero
Serkland, Kristin, Porsgrunn
Skimmeland, Victor Berge, Porsgrunn
Sovde, Maria, Skien
Tande, Ingvild, Porsgrunn
Viken, Ole Helge, Skien
With, Svanhild Therese, Notodden

Aust-Agder

Berg, Morgan, Arendal
Bringsveed, Stig, Grimstad
Evenstad, Geir Magnus, Grimstad
Evenstad, Marte Bragvin, Grimstad
Findreng, Knut Adne, Lillesand
Hansen, Lars Iul, Arendal
Hakedal, Jorund, Froland
Jensen, Silje, Tvedestrand
Kalvehagen, Inger Hilde Tveit, Grimstad
Lindemann, Ida Kristine Hjertenæs, Grimstad
Ljosland, Lars Torjus, Grimstad
Pettersen, Hilde, Lillesand
Skruverud, Mona Julianah Salimoon, Gjerstad
Straume, Ingrid, Bygland
Tredal, Jannic, Birkenes
Ødegård, Lars Tore, Evje og Hornnes

Vest-Agder

Almås, Ingrid, Lindesnes
Andersen, Jorund, Kristiansand
Bergland, Trygve, Lyngdal
Drivdal, Marianne, Kristiansand
Haraldstad, Olaf, Mandal
Haugland, Elin Maria, Kristiansand
Haugland, Håvard, Kristiansand
Helmikstøl, David, Kristiansand
Hægeland, Anders, Kristiansand
Nilsen, Eivind Mollestad, Kristiansand
Nilsen, Glenn Richard, Flekkefjord
Oustorp, Torbjorg Oline, Kristiansand
Risdal, Jan Tore, Lindesnes
Sollie, Ruth Eva, Kristiansand
Stendal, Anette, Kristiansand
Tørresen, Kristoffer Lonning, Mandal
Usterud, Kathrine Dahle, Kristiansand
Østhassel, Ole Aleksander, Farsund

Rogaland

Alvestad, Tarjei, Stavanger
Bøvor, Frode, Strand
Danielsen, Ingrid Mari Skeie, Stavanger
Eide, Bjørn Marie, Haugesund

Frovik, Ørjan, Stavanger
 Haugen, Sigurd Andreas Widvey, Karmøy
 Haaland, Miriam Kalstø, Hå
 Håvik, Marianne, Haugesund
 Mikalsen, Anders, Stavanger
 Owusu-Boakye, Linda, Stavanger
 Reiten, Tone, Time
 Riska, Anders Blixhavn, Stavanger
 Rundberg, Solveig Selle, Sandnes
 Schmidt, Veronica, Haugesund
 Stordalen, Lena Caroline, Stavanger
 Tekse, Thomas Pierce, Sandnes
 Worren, Sindre, Stavanger

Hordaland
 Alvseike, Silje Engesæter, Ølen
 Andreassen, Lene, Bergen
 Dyrngeland, Veronica, Bergen
 Fjæreide, Kari Hop, Fjell
 Fosse, Anne Marit, Meland
 Gilje, Linn Iren, Fitjar
 Kroken, Anne Line Tufteland, Bergen
 Langeland, Erlend Skeie, Kvam
 Nilsen, Eli Beate Presthus, Bergen
 Nybakken, Stein Jarle, Bergen
 Undheim, Tommy Espen, Bergen
 Vemo, Christoffer, Bergen
 Wade, Hans Michael, Bergen

Sogn og Fjordane
 Dalsbo, Sara Katrin, Selje
 Sandal, Bjarte, Gloppen

More og Romsdal
 Behrentz, Oddveig, Ålesund
 Bergkåsa, Einar, Molde
 Fjoren, Morten, Molde
 Grønseth, Laila Elin Birkelund, Molde
 Hasselgård, Bjørn Marit, Molde
 Jonsson, Anna Josefin, Hareid
 Kallekleiv, Synnøve, Ålesund
 Lovold, Gunnhild Barstad, Ålesund
 Runde, Øystein, Stranda
 Schistad, Egil Romslo, Skodje
 Solheim, Anette, Ålesund
 Torvik, Kathrine, Herøy

Sor-Trondelag
 Ellingsgard, Kristia, Skaun
 Eure, Siri Christine, Trondheim
 Hegdal, Oddrun, Oppdal
 Lossius, Hege Haugen, Trondheim
 Lund, Frode, Trondheim

Nordland
 Andreassen, Susan Diana, Fauske
 Andreassen, Tommy, Fauske
 Fagerheim, Einar Aksel Urnes, Rana
 Fjellvang, Andreas, Rana
 Noresjo, Ingelin, Fauske
 Olsen, Eivind Hammersmark, Rodøy
 Rodahl, Erna Ida Katinka, Brønnøy
 Rodahl, Kathrine, Brønnøy

Troms
 Gundersen, Ove, Berg

Finmark
 Eriksen, Inger Eline, Karasjohka-Karasjok

UTLANDET
 Bäckström, Anders Folke, SVERIGE
 Hurltova, Debora, TSJEKKIA
 Grieser, Karl Helmuth, TYSKLAND
 Scheiter, Martin, TYSKLAND
 Weber, Marcel, TYSKLAND
 Ssentongo, Mansil, UGANDA
 Wang, Wenjuan, KINA
 Zhai, Yunhua, KINA

VITAL BASE® Benkeputer

Putene har en sterk aldrings- og varmebestandig friksjonsduk på undersiden som sørger for at den ligger i ro på benken. Alle putene har glidelås for enkelt vedlikehold og rengjøring av trekk. Mer enn 400 fargenyanser i flammehemmende tekstiler av ull og ullblandinger.

Be om prøver og pristilbud!

VITAL BASE

Your Challenge - Our Science

Myravegen 2, N-6060 Hareid
 Tel +47 70 09 59 50 | firmapost@vitalbase.no
 www.vitalbase.no

Individuell tilpasning og ergonomisk utforming.
 Seteputer, ryggputer, kneputer, formtilpasning.
 Nesten alt er mulig.

JØLSTAD

begravelsesbyrå

Tlf 22 79 77 00 - www.jolstad.no

Ny fireårsbok og spennende spill

«Linda og den lille kirka»

www.skrifthuset.no

Tlf: 71 53 00 07 - fax: 71 53 00 05

Paul Erik Wirgenes

Fra søndag til søndag

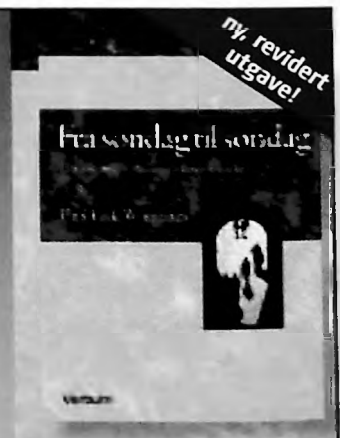
Et møte med kirkeårets tekster 1. rekke

En revidert og tildels nyskrevet utgave, der tekstene er gjengitt etter 2005-oversettelsen av Det nye testamentet. Boka inneholder en gjennomgang av alle tekster det skal prekes over etter første rekke i Den norske kirke.

Verbum

Pris kr 225,-
 www.bibelbok.no

Ettersendes ikke ved varig
adresseforandring, men returneres
Menighetsfakultetet med
påført ny adresse.

B-p
Reti
Pos
030:

Menighetsfakultetet

Lys og liv
MF Ti Ly
2006 Årg. 72 Nr 5

H06001498

SIST, MEN IKKE MINST...

Menighetsfakultetet og Norges Musikkhøgskole med felles undervisning:

Nabosamarbeid!

I høst har MF og Norges Musikkhøgskole hatt en del felles forelesninger.

TEKST: TERJE HEGERTUN FOTO: MARIANNE TORP

Menighetsfakultetet og Norges Musikkhøgskole er nærmeste naboer i Gydas vei i Oslo. For tiden leier Musikkhøgskolen deler av 4 etg. i MF-bygget. De to institusjonene utdanner kirkelige medarbeidere, henholdsvis prester og kantorer. Nå har lærestedene begynt et undervisningsmessig samarbeid. Riktignok i beskjeden grad, men tendensen ser ut til å være klar:

– Målet er å få en enda sterkere felles forståelse av den viktige samhandlingen som er mellom prest og kantor og å komme inn i hverandres begrepsverklighet, sier Kristin Solli Schoien ved MFs studier for praktisk teologi (PT).

– Selv om kantor og prest arbeider i samme kirke, har tilnærmingen og kulturen gjerne vært forskjellig. Musikkhøgskolen er en kunstutdanning med høye krav til øving og framføring. Teologene leser seg til kunnskap og kan derfor ha en annen holdning til læring gjennom erfaring, sier Kristin.

Reform og samarbeid

Nå står begge profesjonene foran en gudstjenestereform der det vil bli lagt betydelig vekt på begreper som stedegenhet, fleksibilitet og involvering. Og spørsmålene står i kø: Hvem «eier» gudstjenesten? Hvem definerer den og hvem bestemmer den liturgiske utformingen?

– Liturgi er et felles samarbeidsuttrykk som tilhører

Fra venstre professor Trond H. F. Kverno, Musikkhøgskolen, universitetslektor Kristin Solli Schoien, MF, universitetslektor Tore Erik Mohn, Høgskolen i Staffeldtsgate og Musikkhøgskolen, kantor Henrik Ødegaard og førsteamanuensis Arne Solhaug, Musikkhøgskolen. Førstelektor Tore Aas fra Høgskolen i Staffeldtsgate var ikke tilstede da bildet ble tatt under praksisuka i Majorsten kirke.

menigheten og som uttrykker menighetens gudstjeneste. Bare når den erfares slik, vil jeg være i stand til å «erobre» den liturgiske handlingen innenfra, sier Kristin. Overfor sine PT-studenter legger hun vekt på at veien går fra praktisk teologi og til en praktisert teologisk kyndighet.

På denne bakgrunn mener MF at det er viktig at to så sentrale aktører i gudstjenesten som kantoren og presten allerede på studentnivå har noen felles møteplasser der de drøfter forståelse og samhandling, til beste for kirken.

Kantorstudentene ved Musikkhøgskolen og teologi-studentene ved MFs PT-studi-

er har tidligere i høst allerede bak seg fire dobbeltimer med fellesforelesninger. Nå har de på nytt vært sammen i en felles prosjektuke der studenter også fra Høgskolen i Staffeldtsgate har deltatt.

På timeplanen har det vært temaer som: Gregoriansk sang, Ung Messe, Katolsk vesper, Gospelsang og Gudstjenestearbeid, profesjonsidentitet og rolleforventning. Blant lærere som underviser er, foruten Kristin Solli Schoien, Henrik Ødegaard, Harald Herresthal, Calvin Bridges (USA), Tore Erik Mohn, Halvor Nordhaug og Sjur Isaksen.

– Hvordan har erfaringene så langt vært?

– Vi vet for lite enda, men helt enkelt er det jo ikke. Studentgruppene snakker litt ulikt språk og sliter kanskje litt. Men det forteller oss at dette samarbeidet er desto mer nødvendig, sier Kristin.

■ 9. november var det en åpen forelesning på MF med professor Peter Kemp fra København i tilknytning til doktorgradsprogrammet. Kemp er en internasjonal kjent kapasitet fra Danmark pedagogiske Universitet i København.